

דברים רבה, ואתחנן פרק ב' - Devarim Rabba, Va'etchanan, Ch.2

א"ר לוי אמר לפניו רבש"ע עצמותיו של יוסף נכנסו לארץ ואני איני נכנס לארץ אמר לו הקדוש ברוך הוא מי שהודה בארצו נקבר בארצו ומי שלא הודה בארצו אינו נקבר בארצו, יוסף הודה בארצו מנין גבירתו אומרת (בראשית לט) ראו הביא לנו איש עברי וגו' ולא כפר אלא (שם /בראשית/ מ) גנב גנבתי מארץ העברים נקבר בארצו מנין שנא' (יהושע כד) ואת עצמות יוסף אשר העלו מארץ מצרים קברו בשכם את שלא הודית בארצך אין אתה נקבר בארצך כיצד בנות יתרו אומרות (שמות ב) איש מצרי הצילנו מיד הרועים והוא שומע ושותק לפיכך לא נקבר בארצו.

Said Rabbi Levi: When Mosheh Rabbenu was refused entry into the Land of Israel he complained to God: "Master of the Universe, the bones of Yoseph shall enter the land and I shall not enter?" God replied: "He who proudly admitted that this was his land shall be buried in it, but he who did not admit that this was his land shall not be buried in it". Yoseph did not deny his Hebrew origin when Potifar's wife derided him as a "Hebrew brought here to make fun of us". He even went further in describing himself to the chief butler as "one who had been stolen from the land of the Hebrews". As a result he was buried in the land... You (Mosheh) who did not acknowledge your land cannot be buried there. Where is this found? The daughters of Yitro told their father that "an Egyptian man rescued us from the shepherds", yet Mosheh heard and was silent, therefore he was not buried in his land.